

jeg finder ingen Anledning til at komme ind paa dette Spørgsmaal, det har jo været drøftet ret stærkt baade under Lønningslovene for militære og under Behandlingen af Lovene om Hærens Ordning, og jeg tror ikke, vi skulle gøre noget Forsøg paa at faa en Løsning af dette Spørgsmaal ved denne Lov. Om det i øvrigt kan lade sig gøre, maa det være i Forbindelse med Lønningslovene. Det er en Sag for sig. Jeg tror ikke, vi skulle blande dette ind under Forhandlingerne om denne Sag, jeg tror ikke, det virker fremmende, og jeg er bange for, at vi alligevel ikke naa noget Resultat.

Det ærede Medlem rettede et Spørgsmaal til mig vedrørende Skatteligningsregler for Frederiksberg. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at gøre opmærksom paa, at Ligningsmyndighederne paa Frederiksberg sige, at Grænsen med de 700 Kr. er en Regel, der, om jeg saa maa sige, kun gælder mere bogholderimæssigt, idet de mene, at de ikke ere forpligtede til at aflevere Skemaer til hver eneste eller gaa rundt til hver eneste i Kommunen og spørge: Hvor stor er din Indkomst? Men at man i al Almindelighed har fastsat Regelen af Hensyn til den mere bogholderimæssige Side af Sagen, og at alle selvfølgelig have Lov til at gøre Selvangivelse eller have Lov til at komme og forlange Skemaer, hvis de enten paa Grund af Forglemmelse eller af anden Grund ikke have faaet det. Der er ikke Tale om, at de have sagt noget som helst om, at hvis de opgive mindre, skulle de ikke kunne blive satte i Skat, men naturligvis skulle de sættes i Minimumsskatten, hvis de opgive mindre, men de have Lov til at opgive hvad som helst. Jeg synes, det er for meget forlangt, at de skulle gaa rundt og undersøge hver enkelt Indkomst i en saa stor Kommune, det lader sig bedre gøre paa Landet.

Jeg maa tilstaa, jeg forstod ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (Keiser-Nielsen) mente med, at man i 1903 gjorde et dybt Indgreb i det kommunale Selvstyre ved Vedtagelsen af de Bestemmelser, der findes i den nugældende Lov for den kommunale Beskatning. Det eneste, man i Virkeligheden fastslog, var, at der skulde være Skatteligningsregler i Kommunerne, og saa satte man visse Rammer, indenfor hvilke de Regler, som man nu sagde der skulde være, skulde affattes. Ja, naturligvis kan man sige, at ogsaa det er et Indgreb i det kommunale Selvstyre, men saa ere alle vore Lovbe-

stemmelser vedrørende Kommunernes Styrelse et Indgreb i det kommunale Selvstyre. Og hvis man holder paa, at der skal være lovordnede Tilstande ogsaa for Kommunernes Vedkommende, maa man virkelig finde sig i, at der bliver fastslaaet visse almindelige Regler, og jeg synes, at i saa Henseende have de Regler, som den Gang bleve givne, og som ogsaa foreslaas her nu, saa vide Rammer, at man ikke har Grund til at beklage sig over noget Indgreb i Kommunernes Selvstyre. Det samme ærede Medlem fandt ogsaa, at man nu var gaaet til, hvad han ikke syntes om, at fastsætte Bødestemmelser saavel i § 7 som i § 28. Disse Bøder vare efter hans Mening nødvendige, og de vilde virke i høj Grad generende. Men de paagældende Bødestemmelser ere de samme, som findes i Loven om Formue- og Indkomstskat til Staten, og for saa vidt Bestemmelsen i § 28 angaar, findes en lignende i Loven om den kommunale Indkomstskat i København. Jeg ved derfor ikke, hvorfor man ikke skulde give Kommunerne de samme Fordele, som man har givet Staten og Københavns Kommune, naar Talen er om at kræve de paagældende til Regnskab for urigtig Angivelse og i visse Tilfælde for Undladelse af at gøre Selvangivelse.

Det ærede Medlem for Svendborg Amts 4de Valgkreds (R. Christiansen), som i øvrigt var ret tilfreds med Forslaget i sin Almindelighed, henstillede, om man ikke kunde overveje at gaa til Indførelse af et skattefrit Afdrag paa samtlige Indkomster. Han henviste til, at der i Fjor under Forhandlingerne om Ejendomsskylden havde været Forslag fremme om at foretage et bestemt Afdrag i alle Vurderingssummerne og paa den Maade skabe en vis stigende Skala eller Progression, idet et lige stort Afdrag vilde udgøre flere Procent for de smaa Ejendomme end for de store. Jeg indrømmer, at det kunde tænkes, at man gjorde noget lignende her, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det formentlig er uforeneligt med Reglerne om, at man skal have Ret til at forhøje med indtil 35 Procent og nedsætte med indtil 75. Man vil sikkert med Rette ikke kunne gøre begge Dele. Man kan gaa forskellige Veje for ikke at beskatte de mindre Indkomster procentvis saa stærkt som de større, og man kan selvfølgelig vælge, hvad man finder mest passende, om man vil tage et bestemt Afdrag i alle Indtægter eller gaa den Vej, man gik i 1903, at give Ret til at forhøje og nedsætte med visse Procenter. Navnlig i Betragtning af de forskellige Forhold, som gøre sig gæl-